

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » 6 luni » 3 | Un număr 15 bani
 Pentru aduneluri 1 leu linia. Mlea publicitate 5 bani cuvintul
 Manuscrisptele nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kăianderu

P. Garboviceanu
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Țașcă.

SUMARUL: *Spiru C. Haret*, Notă asupra populațiunii României. — *Pr. Al. Miculescu*, Preotul și igiena. — *St. Negulescu*, Starea sufletescă a mamei. — *Christache Georgescu*, Limba Română și înfrirurile streine. — *Dr. Irimia Popescu*, Răia psoroptică și simbolică a calului. — *Th. D. Speranția*, Sărbătore de școlari (poesie). — *R. N. Grigoreea*, Invățămintul limbii în geola primară. — *Y*, Ideile astronomice ale Negrilor din Camerun. — *Const. C. Popovici-Țașcă*, Cantinele școlare. — De pe Domeniile Corônel. — *Social Economic la sate*, (înfrînări și bilanțuri). — Informațiuni. — Mulțumiri. — Poșta administrației. *Staturi:* Folosul florilor de teiu. — Un mijloc de a cunoșce firea cui-vă. — Cum se drag pietrale tocite.

Ilustrațiuni: Gh. Lazăr. — V. A. Ureche. — G. Asachi. — Statuea lui Lazăr. — Statuea lui Heliade. — Podul de la Corabia, pe care a trecut armata Română la 1877. — Vila Știrbey, Sinnia.

„Drogheria Universală” Toma Brătulescu.

București, Calea Griviței, No. 145, (lângă gara de Nord).

În tot-deauna, fiind asortată în abundență, recomandă: substanțe alimentare pentru nutrițiunea copiilor, tapioca, cacao, făina Nestlé; articole pentru menajiu, vanilie, parfumuri și săpunuri fine franceze, ruse și engleze, loțiuni igienice contra mătreței și căderei părului. Capilarine, tincturi pentru colorarea părului, perii, ape și paste dentifrice, Odol, pudre, goldcreme, cosmetice și alte articole pentru toaleta aduse din Paris, fabricile cele mai renumite, și din Berlin. Substanțe și produse chimice medicinale, tehnice și industriale. Plante, rădăcini, flori și semințe pentru ciaiuri (colecțiunea Kneip), precum și diferite preparate farmaceutice române și străine, ca: balsamuri, gudrone, siropuri și vinuri medicinale, capsule cu uleiuri esențiale, etc. Ape minerale proaspete și săruri pentru băi, precum: sare de Băltătesci, de Karlsbad, săruri de pucioasă, sare de mare, etc. Extract de oțet pentru conserve alimentare, arome și esențe pentru limonade, dulcețe și liqueururi, culori vegetale, uleiuri și esențe din fructe pentru Cofetari. Culori și accesorii pentru pictură, uleiuri fierte, lacuri, glicerină, lanolină, vasilină și benzină, etc. Deposit de uleiuri și esențe vegetale și minerale pentru usul medicinal, tehnic și industrial. Chimicale, ustensile și accesorii pentru Electricitate și Fotografie. Articole de sticlă și porcelan, accesorii și ustensile pentru Farmacii, Institute de Fizică și Laboratorii chimice, pentru Institute de Bacteriologie și Vaccinogene, etc. Complet asortiment de Biberone și Irigatoare solide, articole de gumă, pânze de cauciuc, Bannage, cercuri herniare, Pansamente și Instrumente chirurgicale, Barometre și Thermometre maximele, aparate pentru inhalajie, articole pentru obstetrică, etc. Insecticide și desinfectante puternice, precum: prafuri Zakerlin, acid boric, cupru sulfuric, Formalină, creolină, camphor și naftalină. Și, această Drogheria, fiind înzestrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra băuturilor și alimentelor sub direcțiunea unui Chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

52-87.

Cele mai bune și renumite Stropitoare de Vii

SISTEM FRANCES PERFECTIONAT

Din fabrica Platz cu DUBLU PULVERISATOR, garantate ca cele mai practice, simple, solide și mai convenabile.

SINGURUL DEPOZITAR

Soc. în Com. WEIL JOSEPH & Co.

Deposit de tot felul de Mașine și Unelte Agricole și Industriale, Specialități Patentate.

București, Str. Smârdan No. 7, București.

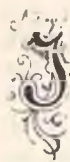

13-3.

I. Petrescu, institutor Tulcea, dorește schimbul localității cu alt coleg.

13-13.

Notă asupra Populației României

În lipsa unei numărări regulate a populației țării, care de la răposatul Marțian nu s'a mai făcut, suntem siliți să recurgem la ori-ce mijloce ni se prezintă pentru a stabili cifra actuală a acestei populații cu cea mai mare aproximațiune posibilă.

D-l M. Bădulescu, fost șef al statisticei, s'a cercat să facă acest lucru, ținând seamă de cifra născerilor și a morților, de la 1859 până azi, dar mijlocul acesta nu ține seamă de imigrări și emigrări.

Au mai servit diversele recensăminte făcute de Ministerul Financelor, cum și de unele comune, în diverse împrejurări, dar imperfecțiunea acestor recensăminte, din punctul de vedere al comparării cifrei totale a populației, este evidentă.

Maî este un mijloc, pe care-l cred maî exact de cât cele precedente și pe care-mi propun să-l dezvolt aici.

De când cu votarea legii instrucțiunii primare din 1893, Ministerul Instrucțiunii publice face în fie-care an, recensămîntul copiilor în etate de școală, adică a acelor de 7 ani împliniți până la 14 ani împliniți.

Recensămîntul acesta se face de către învățători și institutori, împreună cu primarii sau cu delegații acestora.

La început, operațiunea acesta se făcea în mod destul de defectuos, ceea ce se cunoșce după marile diferențe ce se constata de la un an la altul. Incet, încet, însă ea se îmbunătățește; diferențele de la un an la altul merg mereu micșorându-se, ceea-ce arată că în fie-care an tot maî mult se înapuțineză numărul copiilor cari scăpaū de recensămînt. Deja se pōte întrevedeā cu ōre-care probabilitate, din modul cum aū variat cifrele din ultimii ani, care trebuie să fie cifra reală a recensămîntului.

Așā fiind, putem deja considerā ca prezintānd suficiente garanții de exactitate, cifra datā de ultimul recensămînt, acel obținut în primăvara anului 1902.

Iacā rezultatul acestui recensămînt :

	Băeți	Fete
Copii români (în com. rur.	382.736	331.067
(„ „ urb.	43.558	37.344
Copii străini („ „ rur.	5.245	4.798
(„ „ urb.	15.318	14.669

Aceste cifre trebuiesc considerate ca fiind cu maî multă probabilitate inferioare, de cât superioare celor adevărate. În adevăr, recensămîntul se face în mod nominal, și nu e posibil a se trece în el copiii neexistenți, afarā de forțe puține casuri, când se ieāū numele după actele stării civile, și când pōte să scape, pe ici pe colo, numele vre-unui copil deja mort. Din contrā, putem crede că sunt copii netrecuți în recensămînt, fie din

causă că l-au ascuns părinții, ca să-l sustragă de la obligațiunea școlară, după cum au scăpat din vedere celor cari au făcut recensământul.

Maî este și o altă împrejurare. Legea învățământului primar prevede că dacă într'o regiune nu sunt locuri destule în școala primară, se supun obligativității în prima linie copiii înscriși de bună-voe; în a doua linie, copiii maî mici ai părinților cari au maî mulți copii în vîrsta de școlă; în a treia linie, copii cari au domiciliul maî aproape de școlă; și pentru fie-care din aceste categorii, obligativitatea se aplică de preferință băeților.

Dispozițiunea acêsta face că, de multe-ori, nu se trec în recensămînt copiii cari dîn lipsă de locuri, se scie de maî înainte că nu vor putea fi obligați a urmă la școlă.

Așa dar, încă odată cifrele de maî sus trebuie considerate ca nise minime.

Dar maî este și o altă observațiune de făcut asupra tabloului de maî sus: este că numărul fetelor din fie-care categorie este mult inferior numărului băeților. Este sciut că peste tot se întâmplă din contră, că numărul fetelor, la acêstă etate, să fie ce-vă superior numărului băeților. Dar chiar dacă am face abstracțiune de acêstă deosebire în favórea lor, în nici un cas nu putem admite ca numărul lor să fie maî mic, și încă cu așa de mult. Trebuie dar să credem că cei cari au făcut recensămîntul au omis de a trece multe fete în tablourile lor, pentru motivul citat dejă: că pe ele nu le ajunge obligativitatea școlară de cât maî târziu. Pentru a restabili adevêrul, va trebui dar să admitem că numărul fetelor din fie-care categorie este egal cu al băeților, și făcênd așa, putem fi siguri că vom rămăne încă sub adevêr.

Pentru tóte aceste motive, putem dar admite că în primăvara anului 1902, numărul copiilor în etate de 7 până la 14 ani din țară, eră cel puțin cel următor:

	Români	Străini
In com. rurale	765.472	10 490
» » urbane	87.116	30 636
	<u>852.588</u>	<u>41.126</u>

Acêsta fiind admis, dispunem de o dată prețioasă, pentru a ajunge la stabilirea unei cifre minimum pentru întreaga populațiune a țării.

În adevêr, se scie că raportul dintre numărul locuitorilor de o vîrstă óre-care și numărul total al populațiunii unei țări, variază între nise limite destul de restrînse.

Acêstă observațiune este chiar fundamentală pentru alcătuirea tabelor de mortalitate, care sunt de un us așa de general în tóte cestiunile de demografie.

Eă am la dispozițiune tabla lui Déparcieux. După dînsa, numărul copiilor în etate de 7 ani până la 14 ani represintă 11.91 jum. din cifra totală a populațiunii.

Așa fiind, de vreme ce am stabilit că la noi copiii în această etate sunt în număr de cel puțin 893.714, un calcul foarte simplu arată că populațiunea totală a țării trebuie să fie de cel puțin 7.503.898 locuitori.

Probabilitate este că această cifră să fie mai mică de cât cea adevărată, nu numai pentru motivele arătate mai sus, dar și pentru aceea că tabla lui Déparcieux este făcută pe la jumătatea secolului XVIII, pe când condițiunile vieții erau mai rele de cât azi și durata vieții mai scurtă.

Este adevărat însă că condițiunile vieții țărănesci de la noi nu sunt nici ele prea bune.

Orî-cum ar fi, cifra de 7.503.898 locuitori, la care ajungem prin aceste considerațiuni, se pare că presintă mai multe garanții de exactitate de cât toate acele la cari s'a ajuns de la Marțian până azi. Acest rezultat are o importanță pe care nimeni nu și-o poate ascunde.

Dacă admitem această cifră de populațiune pentru anul 1902 și fiind dată cifra din anul 1865 de către Marțian, de 4.246.054 locuitori, se poate ușor calcula în câți ani se îndoiesce populațiunea țării. Am făcut acest calcul, și am găsit 49 ani, cu un coeficient de creșteri anuale de 1,43 la sută, ceea ce asigură României un loc foarte bun, în comparațiune cu alte țări, chiar din cele cari stau mai bine în această privință.

În acest din urmă calcul, am ținut seamă numai de cele 30 de județe de dincoace de Dunăre, lăsând deoparte județele din Basarabia pe care azi nu le mai avem și pe cele din Dobrogea, pe cari nu le aveam la 1865, când s'a făcut numărătorea lui Marțian.

Spiru C. Haret.

Preotul și Higiena

«În fie-care comună, dice marele poet și filosof frances A. de Lamartine, este un om care este al tuturor, pentru că al tuturor este părinte sufletesc; care este chemat ca martor, ca sfătuitor sau ca agent în toate actele cele mai solemne ale vieții civile; fără care nu se poate nici naște, nici muri, care ia pe om de la sinul mamei sale și nu-l lasă decât la mormînt; care bine-cuvînteză sau sfințește légănul, patul căsnicieii, patul morței sau sicriul; un om pe cari copilașii se obișnuiesc a-l iubi, a-l ascultă și a se teme chiar de el; pe care necunoscuții îl numesc *părinte*; la picidorele căruia creștinii merg a depune mărturisirile lor celo mai ascunse, lacrămile lor celo mai fierbinți; un om care, prin starea sa, este mângâetorul tuturor durerilor sufletului și ale corpului, care vede pe cel sărac și pe cel bogat bătându-i la ușă, rînd pe rînd: cel bogat pentru a lăsa acolo milostenia în ascuns, cel sărac pentru a o primi fără a se rușina; care, nefiind din nici un rang social, ține de o potrivă de toate

clasele : de clasele de jos prin viață săracă ; de clasele de sus prin educația, știința și înălțarea simțimentelor cu cari îl înobilază religiunea creștină ; un om, în fine, care știe toate, care are dreptul de a spune toate și al cărui cuvânt are înfruntare asupra tuturor inimilor....

Acest om este preotul».

Ca preot știu că, pe lângă întâia chemare ce are preotul ca propăveduitor și susținător al sfintei noastre religiuni străbune, a doua sa chemare este de a fi primul și cel mai puternic agent sanitar, dacă ar fi bine pregătit și dacă el și-ar da bine seama de importanța acestei chestiuni ; la din contră însă din primul agent sanitar devine primul agent de stricăciune.

Să intre de bună voie preoții în luptă, căci lucrând astfel se vor arăta vrednici de chemarea lor ca preoți și vrednici de a purta numele de Români.

Să vedem, care ar fi activitatea sanitară a preotului însoțind pe om de la lăgân și până la mormânt.

Prima veste despre venirea pe lume a unui copil ne-o aduce moșa, care vine pentru sfințirea apei. Iată un prilej de a da povești sanitare acesteia. Se știe că multe femei, fără nici o pregătire, murdare, cu mâinele crăpate, aspre, cu unghiile cât toate țilele de mări, umplute cu tot felul de necurătenii, sunt chemate de sătence a le servi drept moșe.

Sfătuesce dar, iubite părinte, pe asemenea moșe, să fie cât se poate de curate, atât la îmbrăcăminte cât și la mâini ; să-și taie unghiile și să și le curețe ; să se desinfecteze cu acid fenic diluat, în lipsă să se spele bine cu săpun. La casuri grele de născeri, să trimită cât mai în grabă după moșa plășei. Pe lehuze să nu le ție nescăldate șase săptămâni, cum au multe răul obiceiului, ci să le scalde bine cu apă caldă îndată după ușurare, asemenea și pe copil. Să nu lase lăuza să zacă jos pe pământul rece și din casă să nu iasă până la 6 săptămâni, decât prea puțin și cu multă îngrijire.

La botezul copiilor, să se bage de seamă a se spăla cristelnița și a se schimbă apa la fie-care copil în parte. Botezând mai mulți copii în aceeași apă, se poate întâmpla să se molipsescă unul de la altul de diferite bôle de piele. Facem astfel un mare păcat, căci dăm celui sănătos vre-o bôlă ce-i pune în pericol viața, sau de care va suferi totă viața. Baptisteriile sau cazanele de botezat, să fie bine spălate și tot-deauna cositorite, dacă sunt de metal.

Lingurița de împărțășit să se desinfecteze după fie-care împărțășanie, alt-fel facem a se luă bôla din gura unuia și a o da la altul. Cel mai bun mijloc și cel mai practic de desinfectat, este să arzi bine lingurița la luminare.

Să nu se ștergă cu epitrafirul gura celor ce se împărță-

şesc, după cum am văzut la mulţi preoţi, certându-se ast-fel şi cu igiena şi cu cele sfinte.

Când bântuie epidemii în parohie, preotul să se desinfecteze tot-deauna când plécă şi când vine acasă; alt-fel să aduce bóla în tot satul; căci preotul ia bóla dintr'o casă şi o duce într'alta, el fiind singurul om ce intră în casa bogatului ca şi în a săracului.

La îngroparea morţilor, pe lângă desinfectare, să se facă fum mult de tămâie, fumul este de asemenea un bun desinfectant.

Plecând cu botezul la 4i întâiu a fie-cărei luni, preotul are bună ocasiune de a face şi o inspecţie sanitară. Unde bagă de sémă că e necurăţenie, să caute a încredinţa locuitorii că murdăria casii, a curţii şi neaerisirea odăilor îi omórá. În privinţa asta, ţăranii noştri stau rău de tot. Petrec tótă érna în aerul cel mai stricat. Noroc că ţine érna numai trei luni şi cum daū în primăvară ies la câmp, alt-fel Dómnne feresce, ar rămâne ţara pustie. Preotul, la nevoie, póte spune femeilor, a căror case şi îmbrăcăminte sunt murdare, că nu va mai veni cu botezul de va mai găsi tot atáta necurăţenie.

Ar fi multe de spus, eū numai am schiţat, dar rog pe d-nii medici, colaboratori ai revistei, să deá într'un şir de articole, poveţe şi îndrumări, pe cari noi să le împlinim.

Din aceste puţine puncte însă, se póte vedé cât ar fi de întinsă activitatea preotului.

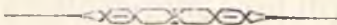
Nimeni nu póte face mai mult bine saū mai mult rău ómenilor decât dînsul, după cum îndeplinesce saū nesocotesce înalta sa misiune socială. Şi mé mir cum de până acum nu s'a luat ast-fel de măsurii ca să se chieame la luptă toţi cei-ce pot luptá.

Tóte instituţiunile statului, orí-cât de neînsemnate ar părea, tóte însă lucréză pentru ajungerea aceluiaşi scop: mărirea, propăşirea, bogăţia şi fericirea ţarei. Unele pe altele se completează.

Aşa fiind, voiū să spun că doctorii de la ţară să lucreze alături cu preoţii şi cu învăţătorii. În inspecţiile grăbite ce fac prin comune să dea şi de preot, el cunoscënd mai bine ca orí-care altul starea sanitară a locuitorilor. Ar fi bine ca farmaciile comunale să fie la casa parohială.

Nu generalizez însă cestiunea, ci acolo unde se póte. În aşteptarea unor timpurii mai fericite, e bine să începem de-acum cu puţin, dar să începem. — Cine se scólá de diminéţá, ajunge departe.

Pr. Alex. Miculescu.

Florile de teiū. — Se folosesc aprópe numai în medicina populară. Ceaiul de flori de teiū e bun pentru a provocá asudarea (náduşala) şi a aliná durerile de pánţece.

Starea sufletescă a mamei (1).

Orice mamă, este datoră să se îngrijască deopotrivă atât de sănătatea corpului cât și a sufletului său.

Mai înainte de orice, mama trebuie să fie religioasă. Să se roge cu credință și din totă inima bunului Dumnezeu. El o va bine-cuvînta. Rugăciunea, care formeză legătura dintre om și Dumnezeu, va uni și pe copilul ce se va naște, cu Părintele ceresc. Numai atunci principiile religiunii noastre creștine vor încolți și vor prinde rădăcini în inima noului născut, când mama își va îndeplini în conștiință datoriile sale către Dumnezeu.

Să se ferescă de a fi stăpînită de pasiuni (patimi). Dacă mama este superăcioasă și reuțăcioasă, acesta va trece de sigur și asupra copilului său.

Asemenea, dacă este fudulă și luxosă, va da naștere la copii cu aplicare firăscă spre mândrie.

Despre fata unei mame, căreia îi place să se gătescă totă diulica, se țice: «*Are cui semănă!*»!

Iar părinții, cari în tinerețe au dus o viață ne-regulată și desfrînată, când încercă a-și opri copiii de la fapte destrăbălate, nu rare-ori primesc acest răspuns: «*Lasă că nici voi n'ați fost vre-o pomă.*».

Mamele, cari doresc să nu-și audă mai târziu asemenea vorbe neplăcute, trebuie să-și năbușescă orice patimă și să se ferescă de certuri mai ales în timpul sarcinei lor; căci nimic nu le poate vătăma mai mult de cât emoțiunile prea vii. D-l Iisus Cristos a țis: *Fiți blânzi și veți moșteni pămîntul.* Cugetați tot-deauna la această fericire și prea bunul Dumnezeu, ve va insuflă darul blîndeții.

Dacă traiul unei familii este asigurat, părinții nu trebuie să se îngrijescă prea mult de trebuințele vieții, spre a nu cădea în patima lăcomiei și a sgârceniei. Prin prea marea iubire a lucrurilor pămîntesci, ușor se poate pierde iubirea celor ceresci. Și cum prin naștere se poate moșteni orice stare a

(1) Vezi «Albina» No. 27, 34 și 37, anul VI.

sufletului, ar fi un mare rău să lipsim pe copil de binefacerile dragostei creștinesc.

Multe femei tinere cred, că în timpul sarcinei este bine să stea în nelucrare, fără nici o grijă și numai pe mâncare și băutură. Acesta este o mare greșelă. Din contră, le este de mult folos a-și îndeplini, ca și mai înainte, toate trebuințele casnice, bine înțeles, ferindu-se de eforturi prea mari.

Este sciut de toți, că munca măsurată face poftă de mâncare și înlesnesce mistuirea. Afară de acesta, munca atrage asupra omului bine-cuvîntarea lui Dumnezeu, care pentru o mamă, are un îndoit folos, de ore-ce acesta se resfrânge și asupra copilului său.

Datoria orî-cărei mame este de a căută să insufle copilului său plăcerea de a lucra, iar nu aplicarea către lene și trândăvie.

În fine, însușirea de căpetenie, care trebuie să împodobescă pe orî-ce femei, este virtutea.

Fiți virtuose, bune mame, dacă voiți ca germenii virtuții să încolțescă și în sufletul copiilor voștri, singurul izvor de mângâiere și de mulțumire, atât pentru ei, cât și pentru voi.

Șt. Negulescu.

Limba română și înrîuririle streine.

(Urmare).

Dar dacă în secolul XVIII-a simțimîntul național stă în adormire sub jugul grecesc de care se alipise și cel francez, acesta-l face ca odată redeșteptat, să aibă noi forțe, după un atîta somn și să reapară cu mai multă tărie.

Dincolo, peste munți, tot încercările de a ne atrage la catolicism, ne trezi din pirotelă și Clain, Șincai și Maior trimiși în Italia ca să învețe religiunea Catolică, întorcîndu-se în patrie sunt insuflați «*nu de Roma Papei ci de Maica Roma, străbuna împăratului Traian*» (1). Prin lucrările lor linbistice și istorice aprind flacăra românismului, care arde și în present și va arde continuu cât vom avé o inimă românească.

Dincoce Enăchiță Văcărescu lasă urmașilor săi ca testament:

(1) Gr. G. Tocilescu. Manual de Istoria Românilor.

- Urmașilor mei Văcărești
- Las voue moștenire :
- Crescerea limbii românești.
- Și a patriei iubire.

Scânteia patriotismului odată aprinsă trebuia să facă o mare fiacără și a făcut.

Ne găsim în fața lui Gheorghe Lazăr, a cărui misiune e bine caracterizată de Papiu Ilarian «*Precum Negru-Vodă cu spada, de asemenea Lazăr cu cartea în mână, trecu muntele să spună Românilor, de sub domnia Fanarioșilor, că erau Români*» (1).

Gheorghe Lazăr.

Ca un apostol al romanismului, grăesce în limba română discipolilor săi din încăperile mănastirii Sf.-Sava (București) «*Ajungă lacrimile patriei, ajungă jugul robiei, vreme este acum să se ridice din fărîna semințele cădușilor strănepoți; aducerea aminte de mărirea strămoșescă cere mântuirea lor!*» (2). Cu drept cuvint un elev al său puse de i-se săpă pe piatra mormîntală următoarele versuri :

- Precum Christos pe Lazăr din morți a înviat,
- Așa tu România din somn ai deșteptat (3).

In urma revoluțiunii de la 1821, cu reintroducerea domnii-

(1) Ar. Densușianu. Istoria limbii și literaturii române.

(2) Gr. G. Tocilescu. Manual de Istoria Românilor.

(3) G. Adamescu. Noțiuni de Istoria limbii și literaturii române.

lor naționale, limba românească se ridică din tindele și curțile bisericilor în școli superioare, începând a fi învățată și de feciorii de boeri în locul celei grecesci. Regenerarea noastră culturală e datorită în mare parte la 2 oameni de sēmă: Heliade în Muntenia și Asachi în Moldova.

V. A. Ureche.

G. Asachi.

Ce a făcut Heliade pentru redeșteptarea noastră nu vă pot spune eu. Întrebați școlile române, întrebați literatura română, întrebați limba română, întrebați Patria română, ele toate într'un glas vă vor spune cine a fost pentru noi Heliade, timp de o jumătate secol. Dorul de muncă al lui Heliade și Asachi fu trecut elevilor lor și secolul al XIX produse o generațiune de lucrători harnici, cugetători adânci, condee prierpute pe toate terenurile, în cât am pute dice că Româniî au trăit în acest secol cât ar fi trăit în mai multe vécuri. Dincolo, peste Carpați, întâlnim pe Mureșeanu, autorul cântărei nōstre «Deșteptă-te Române» pe Cipariu, Bărnuț, Laurian, Ilarian și alții; dincóce, în principate, din pleiada de scriitori cităm în trecét pe istoricii și filologii: Cogălniceanu, Hajdeu, Ureche, Tocilescu, Xenopol, pe poeții cei mai de sēmă: Alexandri și Eminescu, pe prosatorii, de frunte: Bălcescu și Odobescu, pe criticii neîntrecuți: Maiorescu și Gherea. Toți prin ale lor scrieri arată că limba română e în stare să exprime toate manifestările cugetării omenesci și că ea cuprinde măr-găritare de mare preț uitate și aruncate în gunoiu, în secolii anteriori, de înriuririle străine, stăpânitoare.

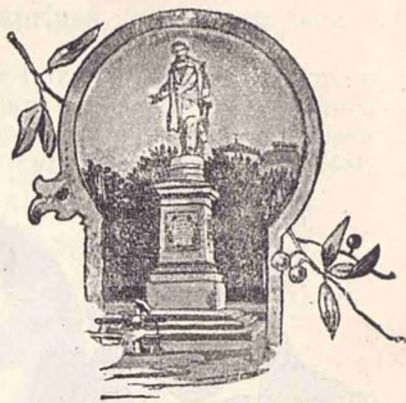
În acest secol limba s'a curățat mereu de grecisme, slavonisme și franțuzisme, continuând a se curăța din ce în ce mai mult.

Intre cei mai însemnați curățitori ai limbei române, cităm pe Heliade, Massim și Laurian în România și pe Cipariu în Ardél. Dar încercările lor au fost prea lăaturalnice. Heliade ne alcătuișe o limbă italianească, iar cei-lalți ne latinizase cu totul.

Statuea lui Lazăr.

(Ambele pe Bul. Academiei, București).

Statuea lui Heliade.

Ați am rămas la calea mijlocie, adică să dăm afară cuvintele slavone și pe toate cele străine, pentru cari avem vorbe românești, ori în locul cărora putem întrebuița o expresiune împrumutată dintr'o limbă neo-latină (mai ales franceza și italiana); dar să lăsăm în pace acele cuvinte străine, cari sunt incetățenite sau exprimă noțiunii prea legate de viața poporului.

(Va urma).

Christache Georgescu.

Direct. Gimnaz. Târgoviște.

Un mijloc de a cunoșce firea cui-vă. Ziarul franțuzesc «Gaulois» publică părerile unui psiholog, asupra cunoșcerii firii ómenilor, după modul cui-vă de a strînge mâna:

O femeie e mai greú de cunoscut după strîngerea de mână. Șiretul nu strînge nici odată mâna; fudulul dá numai doué degete sau chiar unul singur, după cum e și persóna. Fricosul își dá mâna părăsind-o; îndrăznețul strînge și sguide mână; leneșul își lasă degetele să alunece; unii au stringeri de mână umede și moi, cari displac; omul bun și curat la inimă, se cunoșce pe dată după stringerea de mână: plină, hotărită și naturală.

Râia psoroptică a calului

ai rară ca cea sarcoptică, este datorită parazitului «psoroptes comunis». Ea se arată în tot-deauna pe anumite părți ale corpului calului, și cari sunt: «côma, moțu și cõda».

Acest soiū de râie se cunõsce prin împâslirea përulei după părțile atinse, împâslire ce se datoresce unor zemuri ce ies din spargerea a o mulțime de bășici, cam ca mazărea de mari sau și mai mari chiar, ce se forméză pe pielea din dreptul cõmei, moțului sau a cõdei, din cauza parazitului țis mai sus. Din pricina mâncărimei, animalul bolnav își scarpină gâtul pe cõmă de tõte corpurile tari ce-i cad la îndemână, iar cõda și o trecă de pãreți, de ziduri, de garduri, etc. Iârjielele și frecăturile continuī, face ca perii împâsliți să se incurce, să se rupă, unii după la jumătate, cei mai mulți de la rădăcină, în cât pielea ast-fel tunsă prin ruperea și smulgerea perilor, se înfățișeză negriciõsă, umedă, acoperită de coji. Cu timpul, mâncărimea nedispãrënd, scãrpinăturile se îndesesc, pielea se înroșesce, se îngroșe, se încreștesce mai ales în locul cõmei, unde se põte observă și rãni. Necãutat, se fac încã, mai cu sëmă vara, din cauza muscelor, mușită și viermi chiar, în ranele și cutele de la pielea cõdei și cõmei. Un miros greū, acru, rëspãndesc părțile bolnave.

Râia psoroptică, deși se mărginesce la părțile pomenite, totuși însă trebuie sciut, că în tot-deauna când bolnavul se lasă ne îngrijit vreme îndelungată, rëul se întinde mai departe, putând ocupă laturile gâtului, sghëbul, pieptul, etc.

În ceea-ce privesce modul de molipsire al râiei psoroptice, de la calul bolnav la cel sãnãtos, se face în același chip ca și la adevërata râie, despre care am vorbit. Ea nu se ia de la calul bolnav nici la boū, nici la õie, nici la porc, nici la câine, nici la pisicã.

Mësurile de pãzire ce trebuiesc luate pentru a se feri caii de acëstã bolã, sunt acelëși ca și la râia sarcopticã.

Pentru vindecarea râiei psoroptice, se face ast-fel: după ce se va tunde përul din cõmă și cõdã, cel puțin pe locurile râiate, împletindu-se celã-lalt rëmas, se va spãlã apoi bine, cu apã, și mult sãpun. După svãntare, se vor unge

părțile bolnave cu «pomadă de creolină», sau cu o amestecătură formată «din părți deopotrivă de petrol și ulei de in», sau cu «ulei de cad», etc. După mai multe spălături și ungeri, făcute în fie-care zi, animalul se lecuiește.

Râia symbiotică a calului.

Datorită parazitului «symbiotes comunis», este râia cea mai puțin lipicioasă. Bóla se arată la «partea de jos a picioarelor». Caii limfatici, moi, tineri și cu peri mulți și deși la chișiță, și mai ales când sunt murdari, ne curățiți, sunt aceia cari sufer mai mult de această râie.

«Chișița și mițele» este locul de dezvoltare al râiei symbiotice, bóla declarându-se mai adesea la picioarele din dărăt, mai întâi la unul singur, pentru a se întinde în urmă și la cel-lalt. Picioarele din nainte sunt mai rar atinse.

Calul, din cauza mâncărimei, lovesce des în podina grajdului cu piciorul râiat. El și-l scarpină cu piciorul cel-lalt, sau cu gura. Cercetându-i-se chișița bolnavă se va vedé că pèrul ei, ca și acela al mițelor este încurcat, neregulat; resfirându-l se va da peste coji târâtoase, unele lipite de piele, altele rătăcite în pèr, pe cari ridicându-le se smulge adesea cu ele și firele de peri, din care causă pielea se întățișeză pe ici pe colea lipsită de ei. Invechită și necăutată, bóla înainteză, pielea de pe chișiță se îngroșe, se cutéză, réul putènd a se întinde până d'asupra cutelor, pe pulpe, pe crupă și chiar pe pânțece.

Calul sănătos ia această râie când peria sau țesala cu care se curăță, a servit mai nainte la un altul râiat, sau când se lasă pe un așternut pe care a stat un cal râios.

Râia symbiotică, a calului, nu se lipesc de cele-l-alte animale, și nici la om.

«Tratamentul» râiei symbiotice, se va începe prin tunderea pèrului din părțile bolnave, după care, în scop de a se ridică cojile și tótă mătreața, se vor peria bine, sau se vor frecă zdravăn cu un petec de postav aspru, sau cu un șomoioș de paie. Acestea fiind făcute, se va luă un amestec din «ulei de in și de petrol» în proporțiunea déjà spusă, sau o «pomadă de creolină», cu care se va unge, mai multe zile de-arindul, acele părți.

Irimia Popescu.

Medic veterinar.

Sărbătore de școlari

La Săn-Petru 'i sărbătore
Sărbătore de școlari!
România viitoare
Se întrece 'n iscusință:
Merg cu dor de biruință
Copilași și copii mari.

Lupta este ca să pôtă
Fiesce-care ca să 'și iea
Și să țină, vieța totă
Parte cât o fi mai mare
Din a unei Dîne Stare,
Care-o lume 'ntrégă-o vrea.

Dîna este-Înțelepciunea,
Scumpă la cei drepti și buni,
Dîna ce uimesce lumea;
Iară Starea-i e Știința
Soră chiar cu iscusința
Cea vestită din străbuni.

Și la școli de prin orașe,
Și la școla cea din sat
Cete, cete drăgălașe,
Cete de băeți și fete,
De copii de-ai noștri cete
De Români s'au adunat.

Căci Săn-Petru 'i sărbătore,
Sărbătore de școlari!
România viitoare
Se întrece 'n iscusință:
Merg cu dor de biruință
Copilași și copii mari!

Th. D. Sperantia.

Învățămîntul limbei în școala primară.

Invățămîntul limbei, care printre toate materiile înscrise în programa școlii urbane și rurale, trebuie să aibă locul cel mai de seamă, s'a confundat în tot-deauna cu învățămîntul gramaticii. Intregul acest învățămînt constă din o grea și plictisitoare memorizare de diferite categorii de reguli și definițiuni gramaticale.

«Gramatica ne dă cunoștinți de limbă; ne arată de ce să întrebuițăm cutare formă și nu cutare; de ce să construim așa și nu în alt chip; ne învață să vorbim corect; ea ne ajută, ba chiar ne este indispensabilă pentru învățarea ortografiei și a punctuației»; acestea au fost vechile și des repetatele motive aduse în sprijinul păstrării gramaticii în programa școlilor primare, la care se mai adaugă încă și aceea că ce se vor face în cursul secundar absolvenții cursului primar, dacă nu vor cunoște gramatica limbei române? Ca și cum scopul cel mai mare al școlii primare ar fi să pregătească pe școlari pentru cursurile gimnasiilor și liceelor.

Scopul adevărat al învățămîntului limbei în cursul primar, este numai a deprinde pe școlari să-și exprime gândirile, atât oral cât și în scris, într'o limbă cât se poate mai corectă. Dacă cu ajutorul gramaticii s'ar atinge acest îndoit scop, întreținerea ei în școala primară ar fi de nediscutat.

Nu însă, gramatica ne ajută să vorbim corect, ci numai neîntrerupta exercitare de vorbire corectă și citire cu băgare de seamă, a bucatilor scrise într'o limbă frumoasă. Dacă

vorbim corect, faptul acesta nu-l datorim gramaticii, ci exemplelor multe de vorbire corectă pe care le-am avut, și care întipărindu-se în mintea noastră au produs simțul de limbă, a cărui influență se exercită aproape fără știrea noastră. Când vorbim, nici odată nu ne gândim la reguli, ci vorbim așa cum ne-am obișnuit prin desul exercițiu. Lucrul acesta nu are nevoie de multă demonstrație; și cu toate acestea câtă pierdere de timp cu învățarea atâtor reguli! Cât chin până să învățăm toate felurile de declinări și conjugări cu oblicul și presuntivul prezent și perfect! Și învățăm toate acestea, fără să scim cel puțin pentru ce?

Acesta este rezultatul confuziunii, care s'a născut de la început în spirite: s'a luat *forma* în locul *fondului*; *regulele limbei* în locul *limbei* însăși. Și nu s'a gândit că înainte de a clădi trebuie să aduni material; că înainte de a supune cuvintele și frazele la ore-carî reguli, trebuie să ai cuvinte și fraze la îndemână, fie pentru limba vorbită, fie pentru limba scrisă; într'un cuvânt câștigarea limbei trebuie să fie înaintea cunoștințelor gramaticale.

Un autor spune că pentru educațiunea copilului, trebuie să urmezi ordinea și mersul care l-a urmat natura în mersul omenirii.

Ei bine, omul a avut în tot-deauna o limbă desăvârșită formată, înainte de a avea gramatică. Și numai târziu, foarte târziu, spirite curioase și observătoare au băgat de seamă că limbele aveau ore-carî reguli consacrate prin uz; s'au gândit că aceste reguli trebuiesc adunate, păstrate și folosite.

Ei au adunat și formulat aceste reguli, și ast-fel s'a născut gramatica; *fiică*, iar nu *mamă* și creatoare de limbi.

Copilul ne vine de acasă cu un vocabular, căci mama și-a învățat de mic copilul să vorbească prin uz, și nu prin ajutorul regulilor. La școală n'avem alt-cevâ de făcut decât să dezvoltăm și să îmbogățim acest vocabular prin exerciții practice și inteligente a limbei. La început vom vorbi și vom face și pe elevi să vorbească de ei însăși, de părinții lor, de animalele lor, de casa lor, despre școală și lucrurile ce se găsesc într'insele. Și acesta fără multă ordine, urmând împrejurările și impresiunile momentului. Puțin câte puțin vom deveni mai metodici și vom urma un plan. Vom face să se găsească proprietăți și calități cari să fie ale ființelor sau lucrurilor cunoscute, de aci născându-se pro po

șițiunile, simple la început, apoi mai mult sau mai puțin complicate.

Din exercițiu în exercițiu, gramatica se face pe nesimțite, ajungând în felul acesta elevul, a-și exprima și scrie corect gândirea. I se va pute face cunoscut atunci mici regulile formulate și confirmate prin aplicațiuni apropiate. Ast-fel gramatica este acoperișul, iar nu basa micului nostru edificiu; iar rolul ei va cresce pe măsură ce elevul va înainta cu studiile. În sfirșit el va ajunge să vîrbescă și să scrie fără ajutorul nostru; va pune în lucrare materialul adunat mai întâiu în familie și apoi în școlă. *Deprins a găsi idei; a le pune în ordine; a le așterne pe hârtie prin cuvinte corespunzătoare; el scie totă gramatica, învățând ast-fel regulile prin limbă; iar nu limba prin reguli, și în modul acesta scopul nostru este ajuns.*

R. N. Grigoreea.
Revisor-Școlar.

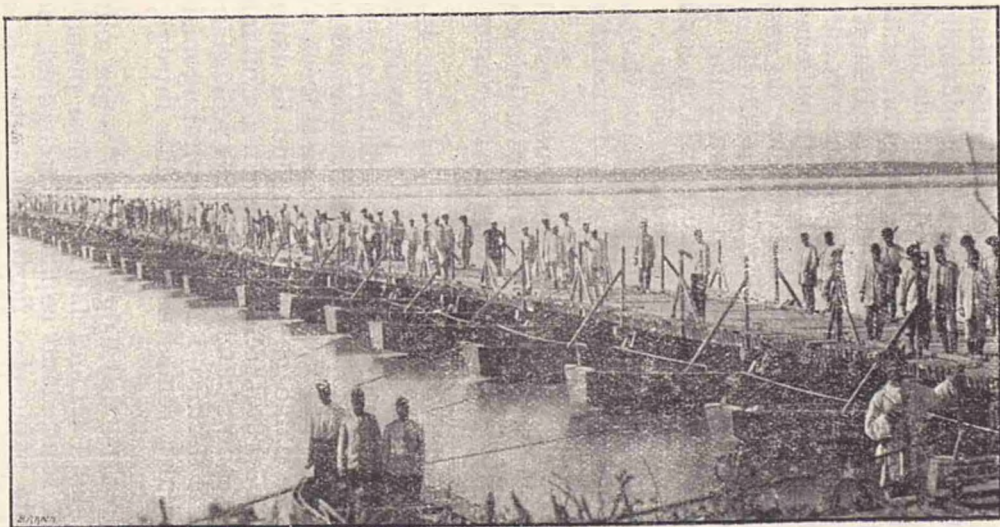
Ideile astronomice ale Negrilor din Camerun. — I. Keller spune, că Negrii Isubu, cunosc pe Venus, «Lucéfêrul dimineței», și că de pe dînsul sciū cât mai e până la răsăritul sôrelui.

Cunosc și felurite grupe de stele, de pe care socotesc în ce anotimp se află. Așă e o constelație *Tole a Nion*, alta *Tole a Moto*, una e *Bana ba Niue* sau a orfanilor, căci stéua cea luminósă o închipue a fi tatăl de familie, iar cele mici copii, cărora le-a murit mama și staū părăsiți și plângend înaintea lui.

Aste trei sunt semnele veri. Negrii din Camerun deosebesc numai două regiuni: a răsăritului, care se află în lăuntru continentului, și a apusului cea spre Ocean.

Luna o credeau, mai de mult, un fel de ôie sau capră, care nóptea se coboră pe pămînt. Dacă o femeie rămâne în poziție pe vremea lunei pline, are obiceiū să spue copilului, că luna îi e bunică; iar dacă arată copilului cu degetul spre lună, nu-l lasă, ci-î dice: «Nu arêtă luna cu degetul că țî-taie: căci țî-î bună, și trebuie să te portî cu respect». Aū și ei o poveste cu omul, care s'ar fi aflând în lună ca pedepsă, ca Cain și Abel sau ciobanul.

Y.

Podul de la Corabia, pe care a trecut armata română la 1877.

Cañtinele școlare.

Sunt mai bine de 5 ani, de când pe lângă școlile primare urbane ca și pe lângă multe din școlile rurale, funcționează cantinele școlare.

Inițiate în 1898, luna Ianuarie 14, din îndemnul d-lui Spiru Haret, atunci ca și acum Ministru al Instrucțiunii publice, ele au mers tot propășind, mulțumită dragostei și muncii nemărginite, depusă de institutori ca și de învățători. Ele nu trăiesc din budgetul statului, ci din caritatea publică. S'au găsit în această de Dumnezeu bine cuvintată țară inimi miloșe, care gândindu-se la suferințele micilor copilași, expuși, mai cu seamă în timpul ernei, să rabde de fόμε, fie din cauza depărtării școlilor de casele lor, fie din cauza sărăciei părinților lor, s'au găsit dic ómenii, cari să ajute eforturile institutorilor și învățătorilor, și ast-fel astăzi mai nu este școlă urbană sau rurală cu copii săracii, pe lângă care să nu funcționeze o cantină școlară.

De la 1 Octombrie viitor, tot d-l Spiru Haret, a hotărît să se inițieze cantine și pe lângă Universitățile din București și Iași.

Cantinele școlare ast-fel cum funcționează astăzi la noi, au dublu scop: de a da copiilor o mâncare nutritore, la vreme, curată, bine gătită și efină; cum și de a-i deprinde a fi cuviincioși și cu rânduială.

De câte ori sêrmana vêduvă, încunjurată de 4—5 copilași, n'a muiat cu lacrimile sale codrul de pâine negră ce-l da celui mai mărișor, spre a merge la școlă! De câte ori inima ei îndurerată n'o fi vêrsat lacrimi amare, gândind cum copilul ei oropsit și fără tată, va trebui să-și trecă o ți întrégă cu codrulețul de pâine pe care plângend i-l dăduse!

De câte ori bărbatul, rêmas vêdov, n'a avut inima sângerată de durere, când și-a trimis copilul la școlă și în neputință de a i pregăti el fiertura. i-a dat gologanul agonisit cu multă trudă, iar copilul a rêmas nemâncat țiua întrégă, luându-i-l alvițarul p'un rahat?

Astăzi vêduva își are asigurată, cel puțin odată în ți, mâncarea copilului ei, fără lacrimi și fără plată, iar bărbatul rêmas fără soție, dând copilului gologanul, scie că va avé un sfert de pâine și o fierturu hrănitore la școlă.

Cât de mici ni se par unele lucruri și ce nemărginite binefaceri pot aduce ele. A asigură copilului în timp de êrnă prânđul, este un folos real, atât din punct de vedere igienic cât și moral. Copilul ne mai trebuind să mêrgă acasă, nu mai are prilejul a bate stradele și a se luă cu toți vagabonđii cari mișună, mai cu samă pe stradele orașelor mari, el se pôte jucă frumos și priveghiat, după ce a avut prânđul sêu îndestulător.

Bine-făcătoare a fost pentru sărăcime, gândirea d-lui Haret. Ea a dat naștere uneia din acele opere mărețe, cari sunt menite a aduce nemărginite folose omenirii, fără trâmbițe și fără surle. Un gând bun a dat naștere unei instituțiuni mari.

Acosta este o dovadă mai mult, că Românul e destoinic de a împlini acte foarte mari, dacă are conducători pricepuți.

Pentru a arăta numai în parte, cum această frumoasă instituțiune funcționează, voi spune că Cantinele din Bucuresci, sunt conduse de un comitet de institutori sub președenția Revizorului școlar. In anul școlar 1902—1903, au funcționat 10 cantine pe lângă școlile cele mai mărginașe.

Din situațiunea financiară, se vede că cantinele din Bucuresci au astăzi un fond de 45.000 lei, depus la Casa de Depuneri, în efecte. S'au dat în total 42.637 porțiuni de mâncare, din care 28.768 au fost plătite cu 10 bani porțiunea, 10.146 cu 5 bani porțiunea și 3.793 gratuit.

Intreținerea tuturor celor deșce cantine au costat lei 8.325 bani 73.

Resultatele sunt din cele mai îmbucurătoare și nu putem îndeajuns îndemna pe toți acei ce-și iubesc nēmul, să stărue și să ajute cu fapta și cu cuvintul, această bine făcătoare instituțiune.

Curățenia, aerul și mâncarea, sunt cele trei elemente cari se unesc, pentru a ne da indiviđi voinici, sănătoși și muncitori.

Dar dacă cantinele școlare sunt atât de bine-făcătoare pentru noi Românii, nu e mai puțin adevărat că înființarea lor, deși eră simțită, n'ar fi avut loc, dacă n'ar fi fost în capul învățămintului unul din cei mai patrioți Miniștri. Necesitatea lor se simte în țări mai bogate și mai înaintate ca noi.

Așa, marele ziar francez «Le Temps» publică cu data de Lună, 26 Ianuarie 1903, sub titlul «Cantinele școlare rurale» următorul articol:

«Gânditu-v'ați vr'o dată la sörta copilașilor și copilițelor de la sate cari urmază la școlă? Vreați să vorbesc de condițiunile materiale și fizice ale frecuentării școlei.

«De multe ori școlă e la o depărtare de mai mulți kilometri. Copiii fac acest drum în toate timpurile, pe ploie ca și pe ninsöre. Gândiți-vă la cei cu desăvîrșire săraci. Ei sunt apröpe goi. Și ce aduc ei în coșulețul atârnat de braț? O cöjă de pâine și o fărämă de brânză. Cu acest neindestulător nutriment ei trebuie să-și ție viața, să se încăldescă, să crească. Un bun număr de ani, acești copii nu

cunosc alt regim. Ş'apoi ne mai mirăm că sunt atâţi bol-năvicioşi, slăbănogi, atâtea organisme gata a contracta bóle ca oftica, care nu iartă, mai cu sémă acolo unde lipsesce puterea de rezistenţă! E de mirat cum de nu e mai mare decadenţa omenescă. Ţiind socotélă de tot ce ameninţă şi opresce desvoltarea normală a unei fiinţe, sănătatea vine ca o izbândă, ca o întâmplare fericită.

«Dar óre nu se găseşte nici un mijloc de a îmbunătăţi starea durerósă şi îngrijitoare a sërmanilor copii de la ţară? Da, şi într'un număr óre-care de departamente, dar nu în tóte, iniţiativa pricepută şi devotată a învăţătorilor aũ creat cantina şcolară rurală. Ideea, dacă sunt bine informat, a luat nascere în arondismentul Confolens. De acolo, ea s'a răspândit, câştigând din ce în ce mai mult teren. Trebuie însă a o ajuta pentru a propăşi, deci trebuieşte răspândită. Iată cum se petrec lucrurile în arondismentul Confolens.

«Copiii cari vin din satele mai depărtate şi cari nu pot să se reintórcă la prânđ acasă, aduc cu ei diminéţa, o mână de legume curăţate ca: cartofi, sfecle, gulii, fasole, praz, cépă, morcovii, etc. Sosind, ei pun provisiile aduse într'un vas aşedat la uşa clasei. O elevă, dintre cele mai mari, spală aceste legume şi le pune într'o cratiţa cu apă, sare şi grăsime. Cât ţine clasa, legumele fierb, şi la 11 ore o minunată supă de zarzavat e gata. Fie-care copil își tórnă într'o străchióră supă şi cu pâinea ce-şi are adusă de-acasă prânđul e gata. După ce a mâncat, fie-care copil își spală străchióra ca să fie curată pentru a doua đi. Şcóla dá gră-simea şi lemnele, pentru care fie-care copil ce mănâncă, aduce 20 — 25 bani pe lună.

«Copiii aũ ast-fel o mâncare nutritóre şi caldă, care îi susţine şi-i animézá. Mica cheltuélă pentru facerea supei o pot face chiar cele mai sărace familii. Pentru cei cu desă-vârşire săraci, dacă primăriile, particularii cu dare de mână, s'ar interesá de sănătatea, de viaţa acestor viitori militari, de viaţa acestor viitóre mame, care prea slabe şi prea bol-năviciose, vor nasce copii piperniciţi şi condamnaţi mai dinainte, atunci şi-ar trimete bucurosi copii la şcólă, sciind că găsesc demâncare, şi s'ar ímplini mai bine obligativitatea.

«Cu sume fórte mici, cu câţi-vă lei, un bun cetăţean póte face nu numai fericţi, dar, ceea-ce e mult mai mult, robuşti,

forți, cari vor pute într'o ȃi să se măsoare cu luptele grele și telurite ale vieții.

«Atárnă de inspectorii primari, de învățatori și învățătore, de a stabili în tôte școlile din Franța, o organizație mai mult sau mai puțin analógă, cu cea care funcționează în arondismentul Confolens și în multe altele. Atárnă de primarii și de locuitorii chiaburii din tôte comunele, de a face să nu mai fie nenorociți, ca cei mai săraci copii să potă avé o strachină de supă caldă și fumeğândă la amiađă. Fără funcționari, fără comptabilitate, fără registre, cantinele școlare rurale pot de ađi pe mâine, prin dragostea și activa colaborațiune a învățătorilor și părinților, să funcționeze în tôte unghiurile Franței unde n'au pătruns încă.

«Dacă astăđi cantinele ar există în Bretania, copiii cel puțin, ar fi fost apărați contra fómetei Acolo, mai mult ca în altă parte, școla e departe de sat. Acolo, mai mult ca ori unde, școla trebuie să apară ca instrument natural a solidarității naționale și omenesci. Acolo, mai mult ca în altă parte, trebuie, după ce s'a făcut față nevoilor momentului, să ne gândim la ȃiua de mâine și să fundăm instituțiuni trainice. A hrăni și a întări copiii pescarilor bretoni, însemneză a face să scie părinții și mamele, că republica veghiază asupra lor și că pot avé sprijin pe ea».

Cantina școlară, așă cum o înfățișeză autorul articolului din ziarul francez, este fôrte simplă și cere o cheltuială fôrte mică, dar ea ar fi fôrte puțin aplicabilă la noi, căci în primul loc presupune că ori-ce țaran, trebuie să aibă adunate pentru érnă, un număr ore-care de zarzavaturii și din nefericire la noi, în casa multor țarani, nu vom găsi în timpul ernei decât fasole, cépă și mălaiu (făină de popușoi).

Pôte, că în urma străduințelor ce se fac pentru cultivarea grădinelor școlare, în scop de a servi drept pildă sătenilor, să ajungem peste 15—20 ani, ca și țaranii noștri să-și strîngă zarzavaturii pentru érnă. Pentru moment trebuie să ne folosim de ceea-ce putem avé.

Sistema întrebuițată la noi, ca cantina să-și îngrijescă de tot ce-î trebuie, este mult mai bună și face încă cu puțință nutrirea copiilor și cu carne, din când în când. Ș'apoi pregătirea mâncărilor de o femeie pricepută, are câștigul de a deprinde pe copii cu o mâncare bine făcută, ceea-ce va înriuri asupra chipului lui de hrană când va fi mare.

Constatăm însă că Francezii, frații noștri cei mai mari, ei cari numără sute de ani de desvoltare, ei cari feriți de tôte

relele de cari n'am putut scăpă noi, și totuși îndemnă cu atâta foc înființarea de cantine școlare, cu scop nu numai de a ajuta vremelnic pe cei săraci, dar pentru ca să se pótă născă încrederea în grija statului pentru cetățenii sêi, și cu prevederea că copilul de astăzi va fi soldatul de mâine; cu atât mai mult noi, cari suntem la începutul întemeerii statului nostru, avem datoria de a priveghiă la creșterea copiilor noștri. Ei sunt cetățenii de mâine, urmașii meniți a duce înainte opera începută de noi și de părinții noștri.

Sănătoși și puternici îi vom creșce, sănătósă și puternică va fi nația Română.

Intréga lucrare ce cată să facem, trebuie să nu aibă în vedere numai ziua de astăzi, ci mai cu sémă ziua de mâine, viitorul. Atunci și numai atunci vom puté dice cu încredere: *Suntem și vom fi.*

Const. C. Popovici-Tașcă.

De pe Domeniile Corónei

O dispozițiune fericită pe Domeniile Corónei, este ca agenții sêi să se întrunescă în fie-care an pe unul din aceste Domenii, în scop de a vedé modul de cultură, îmbunătățirile făcute, precum și a discuta diferite cestiuni de natură agricolă și silvică.

Anul acesta întrunirea s'a făcut la Domeniul Gherghița, în zilele de 7, 8 și 9 Iunie, la care au luat parte Domnii: A. Oneanu, F. Davidescu, Gr. Crișan, G. Popovici, N. Condurache, I. Popovici, Er. Medianu, I. Țarlăungă, G. Codrescu și I. Stamatescu.

S'a început cu vizitarea Domeniului Gherghița unde starea vegetațiunii semănăturilor a făcut o impresiune din cele mai plăcute, afară de rapiță, care anul acesta din diferite cause, nu a reușit. Dar ceea-ce impresionéză pe vizitator mai plăcut, sunt clădirile și plantațiunile care pun acest Domeniū în situațiune să pótă fi asemuit cu cele mai îngrijite din Ungaria. Plantațiunile car! acum sunt tinere în mare parte, dar aprópe complete, cu timpul vor modifică încă aspectul în mod și mai plăcut.

Câmpurile de experiență sunt bine întreținute și de mult folos. Ele arată care fel de plante reușesc și produc mai mult, prin urmare care trebuieșce introduse în cultura mare. Anul acesta s'au făcut încercări cu 6 varietăți de in. Până acum se pare că mai bine reușescă inul rusesc, apoi cel Unguresc, dar o părere desăvirșită se póte face numai după recoltare.

Hameiul încă se cultivă cu tótă îngrijirea și produce, însă desfacerea lui este grea, pentru că berarii din țară nu-l găsesc de bună calitate. Este cumpărat numai de streinii din Bohemia care-l găsesc mai bun. Póte că aceștia 'l introduc din nou în țară unde intrând ca marfă streină are alte calități ca mai înainte. Prin noul tarif vamal, Ungaria ridică taxa de intrare la hameiū de la 20 lei la 75 lei pe 100 kgr. Dacă România ar face același lucru, hameiul cultivat în țară 'și-ar găsi o desfacere sigură.

Gherghița fiind Domeniū de câmp, nu este propriū pentru cul-

tura viei și pentru a produce vinuri de calitate superioară. Cu toate acestea via plantată pe câte-vă hectare a reușit foarte bine și prin deosebită îngrijire a produs vinuri de calitate bună.

Varietățile cultivate sunt: Bordeaux, Pinau, Rioling, Grană, Gordia alb, Negru virtos, etc. și alte varietăți pentru masă altoite pe viță americană.

Cultura ei este îngrijită, producțiunea ei ca cantitate nu va lăsa nimic de dorit nici anul acesta, după cum se prezintă acum; totuși nu trebuie a i se da deocam-dată o prea mare întindere pentru că se găsesc terenuri mai potrivite acestui scop pe alte Domenii.

Pepinierile de pomi roditori au produs pomi mulți, cari au fost plantați parte în grădinele Domeniului și pe marginea drumurilor, iar parte s'au împărțit locuitorilor gratuit.

Ferma Domeniul este cât se poate de completă, prin adăogările ce se fac acum la grajdurile existente, clădirile aședate între plantații au un aspect plăcut, dar atențiunea este atrasă de vitele ce se cresc aici, anume vacile de Moldova și locale.

Cu vacile de Moldova se urmărește scopul de a cresce boi de muncă; iar cele locale se încrucișează cu Algau pentru a produce vaci cu lapte. Reușita începe a se vedea, pentru că prăsila nu lasă în direcțiunile alese nimic de dorit.

Taurii moldovenesci în număr de trei sunt produși la Gherghița iar taurii Algau în număr de doi sunt produși la Cocioac. Conformațiunea lor corespunde cu scopul ce se urmărește și fiind bine întreținuți se prezintă ast-fel că impresionează pe vizitator.

Porcăria încă este completă atât pentru prăsilă cât și pentru îngrășare. Rasa Mangaliță este singura care rentează a se cresce pentru comerț, pentru că se îngrășe ușor. Rasa Jorckschire deși este mai mare și cresce mai repede produce mai multă carne, cere însă mai multă îngrijire și nu este destul de căutate în comerț. Ar conveni a se cresce în gospodării mici pentru consumațiunea în casă.

La Gherghița cu drept cuvânt se cresce rasa Mangaliță.

Stupăria anului acesta rămâne staționară deși este îngrijită și coloniile de albine destul de puternice. Credem că anul nu a fost prielnic pentru aceste insecte, cari produc mierea, un aliment plăcut, tonic și foarte sănătos,

După vizitarea Domeniului, agenții s'au întreținut asupra cesțiunilor din program, începând cu discuțiunea asupra înlocuirii ogorului sterp cu alte culturi.

Este știut că cultura neîntreruptă a cerealelor nu se poate continua pe același loc cu folos. Aceste plante sug din sol cantități însemnate de fosfate și nitate, care dacă nu se restituie prin îngrășăminte, cerealele semănate nu mai dau recolte mulțumitoare. Dar în cultura mare, în prezent neconvenind a se îngrășa pământul s'au făcut asolamente sau rotațiuni, în care s'au lăsat și ogore sterpe, în scop de a prepara solul mai bine ca să obținem recolte mai mari pe unitatea de suprafață. Prin experiențe însă s'a dovedit că cultura unelor plante leguminose, nu numai că nu sărăcesce solul, dar după recolta lor, lasă o cantitate de azot mai mare în pământ și cultura griului reușesc după ele cel puțin așa de bine ca după ogor.

Prin urmare, este mai bine ca ogorele sterpe să fie înlocuite

cu cultura plantelor leguminose ce îmbunătățesc solul, cum de exemplu: Măzăricea, trifoiul, lucerna, mazărea, bobul, etc. după cum convine și reușese în fie-care localitate.

Prin întinderea culturii plantelor de nutreț se contribuie la rezolvarea unei chestiuni destul de importante și anume îmbunătățirea rasei vitelor.

Se scie cât de rău întrețin locuitorii vitele, din care cauză au degenerat. Pentru a remedia acest rău, trebuie să se intervie energetic. Numai prin sfaturi nu se poate ajunge repede la rezultate. E bine dar să se îndrumeze locuitorii la cultura nutrețurilor leguminose și la acest rezultat se poate ajunge prin Contractele de învoială.

Odată cu cultura nutrețurilor, pentru a ajunge la rezultate bune, trebuie a să interesă și de bună stare a izlazurilor. Ca acestea să fie în bună stare, prima condițiune e ca pășunatul lor să fie oprit în timp de iernă și primă-vară până la Sf. Gheorghe, în cazul acesta locuitorii vor fi forțați să-și facă adăposturi și chiar grajduri pentru vite și având și nutrețuri bune, starea vitelor se va îndrepta.

O chestiune interesantă pe multe Domenii, este a se ști rasele animalelor ce trebuie admise în vederea diferitelor trebuințe.

Ne ocupăm aici numai de rasa cavalină care este de actualitate. De multe ori în aceste chestiuni s'a ținut compt de recomandățiunile medicilor veterinar și s'a'au introdus rase bune, dar care nu corespund destul de bine scopului pentru care erau destinate. Ast-fel în cultura agricolă și viticolă, sunt instrumente și mașini care pentru a funcționa bine și cu folos, trebuie a fi trase de cai, cum sunt mașinile de secerat, de semănat, grăpile, prășitórele, plugurile în vii, etc.; dar aceste mașini și instrumente pentru a fi puse în mișcare cer vite puternice și din punct de vedere economic, un atelag nu trebuie să aibă mai mult de un cal sau cel mult doi. Rasa Ungară Nonius, care de alt-fel are multe calități, nu este destul de puternică și o pereche de acești cai, nu poate trage o mașină; iar un cal, cu multe sfertări trage un plug pentru cultura viei și nu resistă o zi întrégă la asemenea muncă. Experiența s'a făcut atât la Segarcea cât și la Gherghița, cu cai Nonius de prima ordine și observațiunile sunt neîndoióse. Ce trebuie să facem în asemenea situațiune? Credem că ori-cine nu poate răspunde alt-fel de cât pentru aceste munci să se introducă o rasă mai puternică ca: Pintzgaü, Ardennes s'au Percheron.

Pentru serviciile ușore, de necontestat, cele mai bune rase cavaline sunt arabe sau anglo-arabe. Armăsarul arab este cel mai potrivit și pentru îmbunătățirea Calului românesc.

D-l Er. Medianu, Șeful Regiei Domeniului Cocioc, arată rezultatele experiențelor ce a făcut la Lăptăria Periș cu nutrițiunea vacilor în vedere de a le sporî laptele.

D-sa a încercat pentru nutrirea vacilor diferite alimente ca: uruială de orz, de ovéz, de porumb, tăríte și turte de in și rapiță. Apoi fin natural, borceag, trifoi, lucernă, precum și sfeclă. Nu toate aceste alimente au aceeași influență asupra secrețiunei laptelui. Unele cari la analiza chimică s'ar păre foarte nutritive, pentru că conțin cantități mari de substanțe azotoase, nu sporesc

laptele în raport cu bogăția lor, așa că unele ca uruiala de porumb, turtele de in și rapiță predispun vitele la îngrășare; iar uruiala de orz și ovéz, pășunile complectate cu alte nutrețuri artificiale verzi, sporesc cantitatea de lapte.

De asemenea sfecla în combinațiune cu fin natural, măzărliche sau trifoiu cu lucernă, sporesc secrețiunea laptelui. Calitatea laptelui în special, proporția mai mare de unt în el, se găsește când nutrițiunea se face cu fin natural și leguminose.

Când lipsesc aceste calități de nutreț se pot complectă cu turte de in sau rapiță cari sporesc proporția untului.

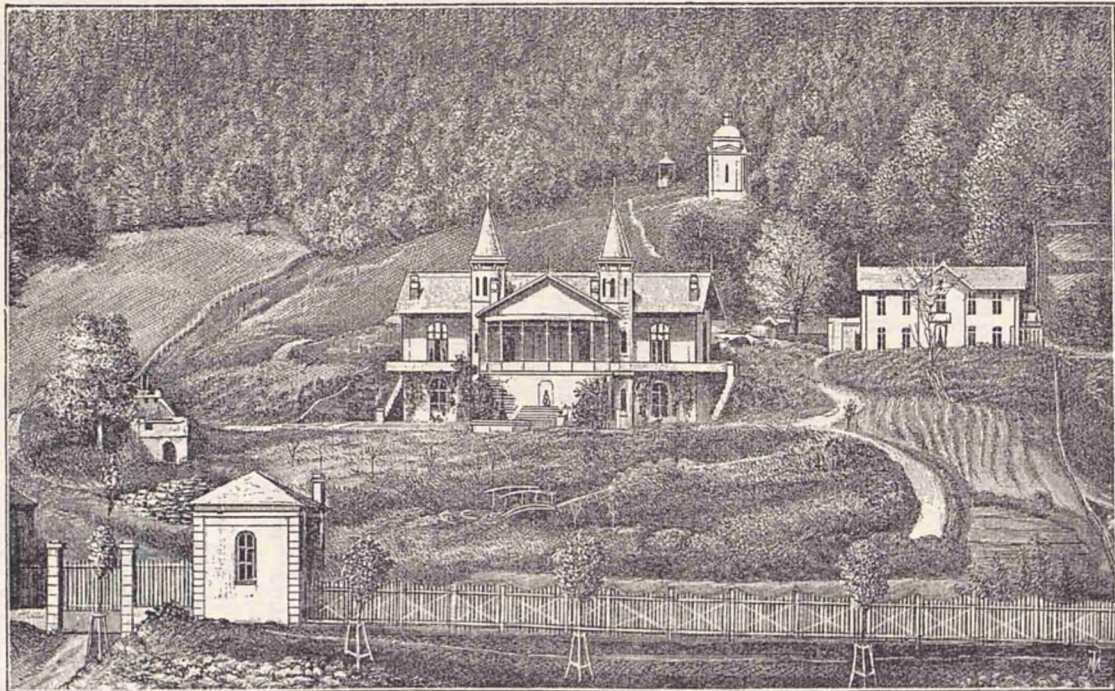
S'a mai constatat că turtele de in nu sporesc laptele la toate vacile dar măresc procentul untului; de unde se poate deduce că, atunci când voim să producem unt, întrebuințarea turtelor, însă în cantitate de 1 kgr. de vită este de folos și nu mai mult, căci untul poate căpeta gust displăcut.

Pădurea Gherghița în suprafață de 1500 a., compusă în majoritate din stejar în amestec cu Carpin, ulm și puțin frasin, arțar, jugastru, etc. Trantamentul aplicat până acum, a fost crîng compus. Până la înființarea Domeniului Coronei, se lăsau rezerve puține, în urmă forțe dese. Regenerarea s'a făcut mai numai prin lăstare. De câți-vă ani se face tăeri de ameliorare (rărituri) în scop de a o prepara pentru convertirea în codru regulat. Aceste tăeri cari s'au găsit bine conduse, contribuie mult la creșterea mai viguroasă a pădurei. E bine ca până la terminarea amenajamentelor acestor tăeri să se continue tot așa după cum s'a început, pentru că ele sunt folosite, atât din punct de vedere cultural, cât și material, căci produc venituri.

Intrunirile ce d-l I. Kalinderu a dispus să se facă de agenții săi, în fie-care an, pe unul din Domeniile Coronei, excursiunile la Domeniile din streinătate, unde exploatarile perfecționate sunt bine cunoscute, discuțiunile ce urmăză între agenți relativ la diferitele chestiuni de specialitatea lor, vederea exploatarilor și ameliorațiunilor aduse agriculturii în diferite localități, contribuie ca agenții să-și îmbogățescă cunoscințele lor, ceea-ce are un efect favorabil pentru prosperitatea Domeniului Coronei.

Agenții Domeniului Coronei înainte de a se despărți, plini de recunoscință către veneratul lor Șef, care le procură asemenea ocaziuni de a-și largi cercul cunoscințelor, au exprimat d-lui Kalinderu, devotamentul și mulțumirile lor, asigurându-l că vor lucra și cu mai multă râvnă spre a satisface una din viile sale dorinți, anume de a transforma Domeniile Coronei în adevărate ferme model, cari să servescă de pildă și altora și să contribuie la dezvoltarea agriculturii în țară.

Pentru pietrari. Un bun fel de a repara pietre tocite, scări de piatră etc. este următorul: Se face o pastă (aluat) môle, compusă din silicat de potasiu și ciment, la care se adaugă a treia parte nisip de riū cernut. Acestă pastă se pune peste pietrele sau scările tocite, după ce mai întâiu au fost udate cu silicat de potasiu, dându-se cu ajutorul unei lopățele forma ce dorim. După 6 ore pasta s'a uscat și piatra pare că e atunci pusă.

Vila Știrbei, Sinaia.

Societăți economice la sate.

a) Înființări.

În comuna Drăgușeni, jud. Dorohoiu, din inițiativa și prin stăruința învățătorului local, s'a înființat o casă de economie cu numele «Albina».

* * *

În comuna Corbască, plasa Berheciu, județul Tecuci, s'a înființat o societate economică de împrumut și păstrare «Rogoazele», prin stăruința d-lui At. Bostan, At. Cazan, învățătorul școlii; C. Miron, învățător; preoții Vasile Zlates și Frumuzachi Cotoran, primarul comunei Ion N. Baban și alte persoane de bine.

Comitetul se compune din următoarele persoane: Preotul Frumuzachi Cotoran, președinte; At. Cazan, vice-președinte; preotul Vasile Zlates, casier, și Alexandru I. Balcan, secretar.

* * *

Cu începere de la 1 Aprilie a. c., s'a pus bazele unei societăți economice în com. Bănăsa, jud. Covurlui cu numirea «Gheronia-Lița» un nume istoric al satului. Membrii fondatori sunt 35 cu un capital de 900 lei.

Inițiativa a fost luată de dirigintele școlii și cu concursul d-lui Enachi Ciucă, primarul comunei.

* * *

b) Bilanțuri.

Bilanțul băncii populare «Izvorul Bogăției», din comuna Tăriceni, jud. Prahova, pe anul societar de la 1 Aprilie 1902, până la 31 Martie 1903:

A C T I V	
Taxa de înscriere	88,—
Cotisații și sume depuse facultativ spre fructificare	3.809,—
Procente la capitalul plasat	379,76
Total	<u>4.276,76</u>
P A S I V	
Acte de creanță	3.990,—
Cheltueli de fundație	112,65
» de mobilier.	20,—
Numerar în casă.	154,11
Total	<u>4.276,76</u>
I N T R A T E	
Taxă de înscriere	88,—
Procente la capitalul plasat	379,76
Total	<u>467,76</u>
E Ș I T E	
Cheltueli de fundație	112,65
Mobilier	20,—
Dividente societărilor	245,24
Total	<u>377,89</u>
Totalul intrărilor	467,76
» eșirilor	<u>377,87</u>
Rémași la fondul de rezervă	89,87

* * *

Bilanțul societății economice «Cuza-Vodă» din comuna Bordușani, județul Ialomița, încheat la 30 Aprilie 1903, la finele anului social, conf. art. 41 și 43 din statut:

A C T I V		
Casa (Bani aflați în casă)	379,35	
Imprumuturi (Efecte în portofoliu)	4.685,—	5.064,35
Cheltueli de administrație.	144,10	144,10
	Suma de lei	5.208,45
P A S I V		
Capital din cotisațiuni lunare	1.742,—	
Cap. din depuneri benevole spre fructificare	2.794,50	4.536,50
Dividente de repartisat din benefiul net	278,65	278,65
Fond pentru cumpărări de mașini agricole etc.	74,90	
Fondul de rezervă	318,40	393,30
	Suma de lei	5.208,45

Informațiuni

Dilele acestea s'a sfârșit la Ministerul Domeniilor împărțirea recompenselor obținute de exposanții Români la Exponziția din 1900 din Paris.

Printre cei cari au primit cele mai multe distincțiuni e Administrația Domeniului Coronei al cărei compartiment a fost atât de mult vizitat. Numărul diplomelor ce i s'au conferit e de 21 și anume: 8 mari Premii, 2 Medalii de aur, 6 Medalii de argint, o Medalie de bronz și 4 Mențiuni onorabile. De remarcat este că aceste distincțiuni s'au acordat în bună parte pentru munca ce pune la cultivarea poporului și pentru diferitele mijloce ce întrebuintează pentru ridicarea stărei materiale a populațiunii. Nu mai puțin apreciate au fost numeroasele industrii agricole și silvice, mici și mari, cari s'au introdus pe Domeniile Coronei pentru utilizarea cât mai rentabilă a produselor.

D-l I. Kalinderu, Administratorul Domeniului Coronei, a primit de asemenea Mare premiu, pentru neobositele sale silințe în ce priveste «desvoltarea intelectuală și morală a muncii», după cum se exprimă chiar membrii juriului în raportul pentru acordarea diplomelor.

Domnia-sa a primit și un premiu cl. II, pentru obiectele ce a expus de la moșia d-sale din județul Olt.

* * *

În ziua de 1 Iulie 1903, ora 10¹/₂ a. m., se va ține la Eforia Spitalelor Civile, Bulevardul Elisabeta, București, licitație publică cu oferte închise, pentru vânzarea spre exploatare a 852 arbori brași, căzuți de vijelie, din Muntele Oticu, pendinte de proprietatea Albesci, din județul Argeș.

Garanție provisorie lei 300.

— În ziua de 4 Iulie 1903, ora 10 a. m., pentru darea în întreprindere a construirii în paianță a unei sofragerii și bucătării d'asupra pivniței din dosul oficiului telegrafic-postal din Sinaia. Valoarea acestor lucrări este de lei 1.485, bani 66; pentru reparațiunile de întreținere la Spitalul Colentina, care după devis se urcă la suma de lei 9.345,90.

Garanție provisorie 4%, garanția definitivă 6%. — Pentru reparațiunile de întreținere la Spitalul Filantropia-Maternitatea, care după devis se ridică la suma de lei 7.586,35.

Garanție provisorie de 4%, garanție definitivă 6%. — Pentru reparațiunile de întreținere necesare spitalului Colțea, cari după devis se ridică la suma de lei 6.243,53.

Pentru reparațiunile de întreținere necesare spitalului de copii, care după devis se ridică la suma de lei 3.758,55.

Garanție provisorie 4%, garanția definitivă de 6%.—Pentru reparațiile de întreținere necesare spitalului de copii, cari după devis se ridică la suma de lei 3.758,55.

Garanție provisorie 4%, garanția definitivă de 6%.—Pentru reparațiile de întreținere necesare Ospiciului Panteleimon, cari după devis se ridică la suma de lei 7.085,50.

Garanție provisorie 4%, garanție definitivă de 6%

— La 5 Iulie 1903, orele 10 a. m., pentru reparațiile de întreținere necesare învelitōrei Spitalului Colțea, care după devis, se ridică la suma de lei 3.968,05.

Pentru reparațiile de întreținere necesare învelitōrei Spitalului de Copii, cari după devis se ridică la suma de lei 1.051,70.

Pentru reparațiunile învelitōrei Spitalului Colentina, cari după devis se ridică la suma de lei 8.765.

Pentru reparațiunile de întreținere necesare învelitōrei spitalului Filantropia-Maternitatea, care după devis se urcă la suma de lei 2.275,50.

Pentru reparațiunile de întreținere necesare învelitōrei Ospiciului Panteleimon, care după devis se ridică la suma de lei 1.116,29.

Garanția provisorie 4%, iar cea definitivă 6%.

— La 9 Iulie 1903, orele 10 a. m., se va ține licitațiune la Eforie, pentru lucrările de reparațiuni și facerea din nou a 9 rōbe la Spitalul din Sinaia, care după devis se ridică la suma de lei 2.457. Concurenții vor prezenta acte în regulă cu cari vor probă că sunt înscriși cu patenta de antreprenori de lucrări publice.

Garanție provisorie de 4%, garanție definitivă 6%.

— La 23 Iulie 1903, orele 10 a. m., pentru aprovizionarea spitalelor cu 20.000 kgr. paie, necesare în exercițiul 1903 — 1904.

Garanție provisorie 5%, garanția definitivă 10%.

— În ziua de 21 Iulie 1903, orele 10 a. m., se va ține licitațiune cu oferte scrise și sigilate în localul pepinierii Vișani-Iași, pentru vinđarea sculelor și obiectelor uzate și scōse din serviciu.

Aceste scule și obiecte se pot vedē în tōte țilele de lucru, orele 9—12 și 3—6 p. m. în localul pepinierii Vișani.

Concurenții pentru a fi admiși la licitație trebuie să depună o garanție provisorie în valōre de lei 270 în numerar sau efecte publice garantate de Stat.

Mulțumiri

Gh. A. Stănescu, învățator, Mărșani, Dolj, în numele locuitorilor mei, aduc căldurose mulțumiri d-lor Dr. Galian-Focșani, I. Totan, G. Crăiniceanu, etc., pentru cărțile și revistele ce au donat bibliotecii noastre. Încă mai rugăm bună-voința «Amicilor poporului», de a ne veni în ajutor, cu ori-ce cred că ajută întru realizarea ideii ce am îmbrățișat.

* * *

Economul V. Chiriac, în numele epitropiei bisericilor din parohia Hociungii, județul Roman, aduce mulțumiri d-lui Ion Ghiorghiu, primarul comunei Doljesei, care a bine-voit a dăruii bisericii parohiale Sfinții Voievođi din Hociungii un rind veșminte în valōre de 250 lei.

Poșta Administrației.

D-lui N. P. Stănescu, Învățator Boldesci-Buzēu. — Adresați-vē Președintelui Societății, sau mai bine d-lui Revisor școlar.

— Ef. Cernea, Bârlad. — Nu s'a primit.

— Pr. Ion Thomeacu, Valea lui Căine. Gorj. — Pentru loterii adresați-vē în numele nostru Casei de bancă «Mercurul Român» Str. Smârdan, București.

— Chr. Georgescu, Târgoviște. — Se va avē în vedere la publicare.

LOTERIA

Societății pentru învățatura Poporului Român

Pentru clădirea aripei drepte de la localul școlilor ei normală și primară din Bucuresci, str. Sf. Ecaterina.

Autorisată de Onor. Minister de Interne cu adresa No. 19.693 din 1902, comunicată Soc. cu adresa Prefec-turii Poliției Capitalei No. 56.812 din 8 Iunie 1902.

350.000 Bilete a un Leu unul

Câștiguri:

1 a 35.000	Lei	Lei 35.000
1 » 15.000	»	15.000
2 » 5.000	»	10.000
3 » 2.000	»	6.000
6 » 1.000	»	6.000
12 » 500	»	6.000
30 » 200	»	6.000
60 » 100	»	6.000
100 » 50	»	5.000
250 » 20	»	5.000

455 Câșt. în val. totală de Lei 100.000

Biletele se găsesc de vânzare:

In Bucuresci: La sediul Societății, Strada sf. Ecaterina No. 2, la Casieria Centrală a Ministerului Finance-lor; la Casa de Depuneri; la Admi-nistrația financiară Ilfov și la debitanții de tutun.

Județe: La toate administrațiunile financiare de județe cu secțiile lor; la vâmi și la debitanții de tutun.

Tragerea Lotăriei s'a fixat irevo-cabil la 6 Decembrie 1903.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin versat. Sediul Londra, Sucursala Bu-curesci.

Comitetul central: la Londra

Lachlan Mackintosh Rate,	»
G. I. Goschen	»
Viconteles Duncannon	»
E. W. H. Barry	»
Robert Hamilton Lang	»
Demetre de Frank	Viena
P. Naville	Paris
Ad Vernes	»

Directorii: { C. A. Stolz
E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra, 7 Great Winchester street. Sucursala: Bucuresci, Piața sf. Gheorghe.

Umînări de cêră curată de albine, se pot găsi la preotul I. Apostolênu, Vălenii-de-Munte Prahova. Să se cêră catalog-preț-curent. Rog persoanele cari se ocupă cu albinăritul și au cêră de vânzare, să-mi trimită probe și prețul fix-loco, contra-ram-burs. Pr. I. Apostolênu. 52-35.

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde estin*.

Ţinle sosesc Incălzămintele Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de uoi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:	
de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
» » » Nasturi	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:	
de Chevreau negre cu Șireturi	Lei 10.95, 12.95, 13.95.
» » » Botoni	» 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » » Colori	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems cu Nasturi și Șireturi	» 7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chevreau albi decolțați	» 5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	» 6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	» 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.
Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabuloase de estine.	
În tot deauna se găsesc mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame	Lei 2.50.
» Bărbați	» 2.95.

Rupându-se la încercare, se dă altă pereche.

Magazin la toate Sesiunile, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, Bucuresci.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor ave un scăjămint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.